

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010728
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117010728.6

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 17. januára 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Mária Šuleja prejednal odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného B. B. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.09.2018, sp. zn. 3T/50/2017, a takto

rozhodol:

- I. Podľa § 79 ods. 3 tr.por. žiadosť obžalovaného B. B. o prepustenie z väzby na slobodu sa **z a m i e t a**.
- II. Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného B. B. sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.09.2018 sp. zn. 3T/50/2017 bol obžalovaný B. B. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

od 18.07.2015 do polovice novembra roku 2015 na bližšie nezistenom mieste, hlavne v Laskomerskej doline v J. J. spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej družke G. Y., narodenej XX.XX.XXXX, trvalé bytom J. J. tak, že túto pod vplyvom alkoholu opakovane, v priemere trikrát do mesiaca, udieral dlaňami do tváre, strkal do nej, ťahal ju za vlasy a súčasne jej každý deň opakovane nadával do špinavých kuriev a štetiek, tiež že je neschopná žena, pričom týmito konaniami G. Y., narodená XX.XX.XXXX neutrpla zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, následne od druhej polovice novembra roku 2015 konanie pokračovalo aj v Českej republike na ubytovniach v Brandýse nad Labem, Mikulove, Prahe, Mladej Boleslave, Liberci a Brne s tým, že G. Y., narodenú XX.XX.XXXX fyzicky napádal pravidelne, niekedy aj dvakrát do týždňa, a to údermi do tváre a tela, tieto boli vedené aj pášťami a rôznymi predmetmi ako opasok, mobil, varecha, káble od elektrických spotrebičov a od nabíjačky na mobilný telefón, ťahal ju za vlasy, hádzal ju do nábytku, kopal ju do nôh, škrtil ju rukami a vankúšom, vykrúcal jej ruky, pri pohlavnom styku požadoval od G. Y. také polohy a praktiky, ktoré nemohla robiť počas tehotenstva, a súčasne jej každý deň opakovane nadával do kuriev, štetiek, píš, že je tučná ako prasa a podobne, kde takéhoto konania sa dopúšťal hlavne pod vplyvom omamných a psychotropných látok, pričom tieto útoky vyvrcholili dňa 26.11.2016 v popoludňajších hodinách na presne nezistenom mieste v blízkosti železničnej stanici v Brne v Českej republike, kde v parku na lavičke polial G. Y. horľavinou a zapálil ju, v dôsledku čoho bola pre popáleniny hospitalizovaná vo Fakultnej nemocnici J., V. O. až do 23.12.2016, kedy sama z nemocnice odišla, kde týmito konaním G. Y., narodená XX.XX.XXXX, trvalé bytom J. J. utrpela popáleninu krku III. stupňa, popáleniny II. b a III. stupňa na ušných boltcoch a brade II. b a III. stupňa, popáleninu II. b a III. stupňa v oblasti ruky a prstov ľavej hornej končatiny, popáleninu U. b a 111. stupňa celoobvodovú na ľavom predkolení a popáleninu dolnej tretiny stehna vľavo so stlačením ciev a poruchou prekrvenia končatiny a popálenia predkolenia vpravo, dominantne v prednej časti, kolena a prednej časti dolnej štvrtiny stehna II. balil, stupňa, teda celkom popáleniny II. b a III. stupňa na 13% povrchu tela,

keď konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/47/2007 zo dňa 10.07.2007, právoplatný toho istého dňa, uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. za čo mu bol uložený podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., § 117 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/59/2010 zo dňa 14.09.2010, právoplatný toho istého dňa bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne.

Bol mu za to uložený podľa § 208 ods. 3 Tr.zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., § 47 ods. 2 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. na výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 písm. d) Tr.zák. mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že obžalovaný poprel spáchanie žalovaného trestného činu, pričom na svoju obhajobu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by ho zbavovali trestnej zodpovednosti. Zo spáchanej trestnej činnosti je však obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou poškodenej G. Y., ktorá podrobne popísala spolužitie s obžalovaným, a jednak nepriamo vypočutých svedkov C.. J. B., C. N., S. C., P. G., G. P., C. X., C. Y., ktorí uviedli, že mali vedomosť o tom, že obžalovaný fyzicky napádal poškodenú a vulgárne jej nadával. Zranenia, ktoré boli poškodenej spôsobené obžalovaným, boli potvrdené lekáorskými správami a znaleckým posudkom znalca C.. C. T., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodená utrpela popáleniny II. a III. stupňa na 13 % povrchu tela, pričom popáleniny u poškodenej mohli vzniknúť tak, ako to uvádza poškodená, t. j. horením po obliatí horľavou látkou s následným zosilnením účinku horením šatstva, ktoré mala poškodená oblečené. Tá skutočnosť, že poškodená bola dlhodobo týraná vyplýva zo znaleckého posudku znalkyne C.. O. B., ktorá uviedla, že u poškodenej sú splnené kritériá potvrdzujúce syndróm týranej osoby - pretrvávajúca väzba k agresorovi, zatajovanie týrania a zotrvávanie s ním vo vzťahu, ospravedlňovanie jeho správania, bagatelizovanie následkov a zranení. Úzkosť, pokles nálady, insuficientné prežívanie, strach, pocity bezmocnosti a menejcennosti sa u poškodenej manifestovali v čase keď žila s bývalým partnerom - obžalovaným. Následky fyzického týrania poškodenej sú s vysokou pravdepodobnosťou trvalé a znalec nevyklučuje, že v priebehu rokov 2015 a 2016 bola fyzicky a psychicky týraná.

Proti rozsudku po vyhlásení zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.09.2018 prokurátor čo do viny a trestu v neprospech obžalovaného a obžalovaný so svojím obhajcom čo do viny a trestu.

Okresný prokurátor poukazoval na to, že nemôže súhlasiť s právnym posúdením protiprávneho konania ako jedného skutku, keď jeden skutok bol spáchaný na území Českej republiky v období od 18.07.2015 do polovice novembra 2015 a druhý skutok bol spáchaný od druhej polovice novembra 2015 do 26.11.2016. Podľa jeho názoru tak išlo o dva samostatné skutky, ktoré bolo potrebné kvalifikovať v bode 1) ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a v bode 2) ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr.zák. Mal mu potom byť uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. Odvolanie prokurátora smerovalo aj čo do výroku o výmere trestu, pretože pri správnej aplikácii § 47 ods. 2 Tr.zák. mal mu byť uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov. Domáhal sa potom, aby krajský súd vo veci sám rozhodol podľa návrhu okresného prokurátora, pričom tento návrh predniesol na verejnom zasadnutí zhodne aj krajský prokurátor.

Obžalovaný svojím podaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, pretože podľa jeho názoru nebolo preukázané, že sa stal skutok tak, ako je to uvedené v obžalobe okresného prokurátora, keď okresný súd nekriticky prihliadol len k výpovedi poškodenej G. Y., keď jej výpoveď nie je vierohodná, nakoľko ju osobne pozná a jej výpoveď smeruje len k tomu, aby mu poškodila. Taktiež sa domáhal, aby bol prepustený z väzby na slobodu.

Odvolaie obhajcu obžalovaného smerovalo čo do výroku o vine a treste, keď namietal nezahladenie odsúdenia okresným súdom, pretože tento pri rozhodovaní o zahladení nebral do úvahy už vykonané rozhodnutie o zahladení odsúdenia súdom, ktorý rozhodoval predchádzajúcim rozsudkom o vine a treste dňa 20.04.2018, sp. zn. 3T/50/2017. Okresný súd sa vtedy zaoberal predbežnou otázkou, či u obžalovaného došlo k zahladeniu odsúdenia alebo nie. Napriek tejto skutočnosti o zahladení odsúdenia rozhodol okresný súd uznesením zo dňa 06.06.2018 pod sp. zn. 1Nt/26/2018, keď po jednom mesiaci samosudca okresného súdu o zahladení odsúdenia rozhodol.

Pokiaľ ide o otázku viny, namietal tú skutočnosť, že obžalovaného okresný súd uznal vinným, hoci on sa necítil byť vinným ani z jedného bodu podanej obžaloby, a podľa jeho názoru sa obžalobe nepodarilo uniesť dôkazné bremeno, keď vina obžalovaného bola založená predovšetkým na výpovedi poškodenej G. Y.. Poškodená bola na neho citove naviazaná, nevydržala bez neho a z každého miesta ušla za obžalovaným, aj keď bývali na ulici, a tento spôsob života jej vyhovoval. Obžalovaný nepopieral, že by medzi nimi nedochádzalo k hádkam, dôvodom týchto hádok bola žiarlivosť zo strany poškodenej, takže pri hádke sa vyskytli aj vulgarizmy a nadávky, fyzické násilie však nepoužil a taktiež nie je pravdou, že by bol poškodenú polial horľavinou dňa 26.1.2016 a zapálil. Pokiaľ ide o poliatie horľavinou uvedeného dňa, poškodená najprv sama uvádzala, že sa sama poliala, čo potvrdil aj svedok ošetrujúci lekár C.. B.. Ďalej obhajca obžalovaného namietal tú skutočnosť, že obžalovaného nemohol po subjektívnej stránke naplniť skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr.zák., pretože konaním musí páchatel prejavovať hrubší stupeň necitlivosti, bezohľadnosti a sústavnosti, pričom poškodená musí takýto stav pociťovať ako ťažké príkorie. Poškodená naproti tomu od obžalovaného neodíšla a stále bola na neho naviazaná. Domáhal sa potom, aby krajský súd ako nariadený orgán podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že okresný súd rozhodol na základe dôsledne zistenom skutkovom stave, keď vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol vykonať, pričom konanie obžalovaného priliehavo kvalifikoval v súlade s Trestným zákonom.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na B. B. obžalobu v bode 1) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a v bode 2) pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., teda, keď konanie obžalovaného rozdelil na dva skutky, a to

1) že od 18.07.2015 do polovice novembra roku 2015 na bližšie nezistenom mieste, hlavne v Laskomerskej doline v J. J. spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej družke G. Y., narodenej XX.XX.XXXX, trvalé bytom J. J. tak, že túto pod vplyvom alkoholu opakovane, v priemere trikrát do mesiaca, udieral dlaňami do tváre, strkal do nej, ťahal ju za vlasy a súčasne jej každý deň opakovane nadával do špinavých kuriev a štetiek, tiež že je neschopná žena, pričom týmito konaniami G. Y., narodená XX.XX.XXXX neutrpela zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie,

2) následne od druhej polovice novembra roku 2015 konanie pokračovalo aj v Českej republike na ubytovniach v Brandýse nad Labem, Mikulove, Prahe, Mladej Boleslave, Liberci a Brne s tým, že G. Y., narodenú XX.XX.XXXX fyzicky napádal pravidelne, niekedy aj dvakrát do týždňa, a to údermi do tváre a tela, tieto boli vedené aj päšťami a rôznymi predmetmi ako opasok, mobil, varecha, káble od elektrických spotrebičov a od nabíjačky na mobilný telefón, ťahal ju za vlasy, hádzal ju do nábytku, kopal ju do nôh, škrtil ju rukami a vankúšom, vykrúcal jej ruky, pri pohlavnom styku požadoval od G. Y. také polohy a praktiky, ktoré nemohla robiť počas tehotenstva, a súčasne jej každý deň opakovane nadával do kuriev, štetiek, píš, že je tučná ako prasa a podobne, kde takéhoto konania sa dopúšťal hlavne pod vplyvom omamných a psychotropných látok, pričom tieto útoky vyvrcholili dňa 26.11.2016 v

popoludňajších hodinách na presne nezistenom mieste v blízkosti železničnej stanici v J. v V. O., kde v parku na lavičke polial G. Y. horľavinou a zapálil ju, v dôsledku čoho bola pre popáleniny hospitalizovaná vo Fakultnej nemocnici J., V. O. až do 23.12.2016, kedy sama z nemocnice odišla, kde týmto konaním G. Y., narodená XX.XX.XXXX, trvalé bytom J. J. utrpela popáleninu krku III. stupňa, popáleniny II. b a III. stupňa na ušných boltcoch a brade II. b a III. stupňa, popáleninu II. b a III. stupňa v oblasti ruky a prstov ľavej hornej končatiny, popáleninu U. b a III. stupňa celoobvodovú na ľavom predkolení a popáleninu dolnej tretiny stehna vľavo so stlačením ciev a poruchou prekrvenia končatiny a popálenia predkolenia vpravo, dominantne v prednej časti, kolena a prednej časti dolnej štvrtiny stehna II. balil, stupňa, teda celkom popáleniny II. b a III. stupňa na 13% povrchu tela.

Krajský súd sa vecou obžalovaného zaoberá už druhýkrát, pretože pôvodne svojím uznesením zo dňa 09.08.2018, sp.zn. 3To/91/2018 keď podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica 20.04.2018, sp. zn. 3T/50/2017 v celom rozsahu, podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, s tým, že podľa § 238 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný B. B. ponechal vo väzbe z dôvodu ust. § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr.por.

V tomto uznesení sa zaoberal s tým, ako je potrebné konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikovať, a taktiež otázkou zahľadania odsúdeného.

Pokiaľ ide o zistený skutkový stav, v tomto smere nemožno prvostupňovému súdu nič vytknúť, pretože náležite a správne ustálil skutkový stav veci, ktorý vyplýva z výpovedi obž. B. B., poškodenej G. Y., G. T. - tety poškodenej, G. Y. - otca poškodenej, G. B. - otca obžalovaného, C.. J. B. - vedúceho lekára Kliniky popálení a rekonštrukčnej chirurgie v J., I. P. - spolubývajúceho obžalovaného a poškodenej v J. L. B., C. N. - spolubývajúcej obžalovaného a poškodenej v J. L. B., B. C. - taktiež spolubývajúceho v ubytovni v J. L. B., S. C. - spolubývajúceho na ubytovni v B., S. X. - spolupracovníčky obžalovaného a poškodenej v spoločnosti Gebauer Griller Kabeltechnik v Mikulove, P. G. - ďalšieho spolupracujúceho obžalovaného a poškodenej, C. X., ktorý uvádzal skutočnosti ohľadom správania sa obžalovaného, keď mal vedomosti o tom, že obžalovaný bral pervitín, a C. Y., ktorý poznal tak obžalovaného, ako aj poškodenej.

Z výpovedí týchto svedkov vyplývalo, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu vo viacerých prípadoch v rozhodnom období od 18.07.2015, viackrát obžalovanú udieral, strkal do nej, ťahal ju za vlasy, vulgárne jej nadával, kopal ju po celom tele, škrtil rukami, pričom takéto konanie vyvrcholilo poliatím horľavou látkou dňa 26.11.2016, pričom poškodená utrpela popáleniny časti tela na 13 % povrchu tela.

V tomto smere vypovedal a znalecký posudok vypracoval aj znalec C.. C. T., ktorý je znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia, ktorý v znaleckom posudku podrobne popísal, ktoré časti tela boli popálením zasiahnuté, pričom mechanizmus obliatia mohol byť takého rázu, ako to udávala poškodená, keď obžalovaného usvedčovala z uvedeného skutku.

Znalkyňa C.. O. B., znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria uviedla v znaleckom posudku, že u poškodenej sú splnené kritériá, ktoré potvrdzujú syndróm týranej osoby, ale aj pretrvávajúcu väzbu k útočníkovi, zatajovanie týrania, zotrvávania s ním vo vzťahu, ospravedlňovania jeho správania, bagatelizovanie následkov, úzkosť, pokles nálady, strach, pocity bezmocnosti, menejcennosti.

Znalkyňa C.. E. V., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia k osobe poškodenej potvrdila, že osobnosť poškodenej je mentálne dostatočne diferencovaná, keď emocionálny život je plytčí, závislá na opačnom pohlaví, keď poškodená bola schopná vnímať udalosti správne a úplne, zapamätať si ich a reprodukovať.

Pokiaľ ide o znalecké posudky, už v prípravnom konaní bol vypracovaný aj znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného B. B. znalkyňou C.. O. B.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou poruchou v pravom slova zmysle t. j. psychózou. Znalkyňa u neho zistila syndróm závislosti od alkoholu - 3. vývojová fáza podľa I. a syndróm závislosti od viacerých návykových látok- marihuany, pervitínu a toulénu. Obžalovaný počas páchania trestného činu mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, jeho rozpoznávací schopnosti boli zachované. Obžalovaný svoje konanie mohol ovládať, jeho ovládacie schopnosti mohli byť v dôsledku požitia alkoholu alebo inej návykovej látky znížené, ale len nepodstatne.

Obžalovaný v súčasnej dobe zmysel trestného konania chápe. Znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Znalkyňa G. C. J., znalkyňa z odboru psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých vypracovala znalecký posudok na psychologický rozbor osobnosti B. B.. Zo záverov posudku vyplýva, že aktuálny výkon v oblasti intelektových schopností u obžalovaného je na úrovni podpriemeru. Obžalovaný môže zlyhávať najmä pri riešení emočne nabitých situácií, jeho pozitívne emócie sú málo spontánne, negatívne prežívanie dominuje. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní k resocializačnej prognóze obžalovaného v prípade uloženia trestu uviedla, že záleží ako bude osobnostne rásť, má deficity z detstva, ktoré u neho pretrvávajú, tresty svedčili o tom, že samotný výkon trestu nemal na neho resocializačný účinok. Každá záťaž u obžalovaného môže smerovať k tomu, že človek si to uvedomí a snaží sa zlepšiť. V danom prípade to nie je o dĺžke trestu, ale o tom, že či si uvedomí, čo sa stalo, aké ma rezervy a začne na sebe pracovať. Abstinencia mu môže pomôcť, nakoľko je to faktor, ktorý by mohol osobnosť obžalovaného posunúť do určitého regresu osobnosti.

Za tohto stavu okresný súd konanie obžalovaného priliehavo kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr.zák s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr.zák., nakoľko obžalovaný blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálením rôzneho druhu, ponížovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu, ktoré správanie ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie, a takýmto konaním jej spôsobil ťažkú ujmu a takéhoto konania sa dopúšťal po dlhší čas.

Ohľadom námietky okresného prokurátora, že konanie obžalovaného malo byť kvalifikované ako dva samostatné trestné činy, poukazuje krajský súd na svoje rozhodnutie zo dňa 09.08.2018, sp.zn. 3To/91/2018 (viď str. 5 uznesenia), kde sa podrobne zaoberá, prečo konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako jeden pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr.zák. Konanie obžalovaného trvalo od 18.07.2015 do 26.11.2016, teda po dlhší čas, pričom v konaní obžalovaného existuje objektívna súvislosť, ktorú treba vidieť v súvislosti miestnej, časovej a v predmete útoku. Nad rámec tohto uznesenia krajský súd dodáva, že v danej trestnej veci prebiehalo trestné stíhanie orgánmi na to príslušnými Slovenskej republiky, pričom nie je rozhodné tá skutočnosť, že časť skutku bola spáchaná na území Českej republiky. V tomto smere treba poukázať aj na osobnú pôsobnosť Trestného zákona, ako je vymedzená v § 4 Tr.zák, keď podľa Trestného zákona sa posudzuje aj trestnosť činu, ktorý mimo územia Slovenskej republiky spáchal občan Slovenskej republiky alebo cudzinec, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, obžalovaný má trvalý pobyt v Banskej Bystrici.

Čo sa týka námietok obžalovaného a jeho obhajcu ohľadom rozhodnutia samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 06.6.2018, sp.zn. 1Nt/26/2018, ktorým bolo rozhodnuté, že podľa § 121 ods. 2 Tr.zák. bola zamietnutá žiadosť odsúdeného B. B. o zahľadanie trestu pod sp. zn. 2T/17/2007 zo dňa 10.07.2007, krajský súd ako odvolací musí rešpektovať toto právoplatné uznesenie, tak ako je to uvedené v ust. § 7 ods. 1 Tr.por. a nemôže sa tým zaoberať a vyvracať ho.

V tomto smere treba poukázať preto aj na predchádzajúce odsúdenia Okresným súdom Banská Bystrica, ktoré boli právoplatne uložené, a keď obžalovaný vykonal uložené tresty, keď konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/47/2007 zo dňa 10.07.2007, právoplatný toho istého dňa, uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. za čo mu bol uložený podľa § 188 ods. 1 Tr.zák., § 117 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/59/2010 zo dňa 14.09.2010, právoplatný toho istého dňa bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne.

Pokiaľ ide o uložený trest, tento bol ukladaný správne v zmysle § 47 ods. 2 Tr.zák, Trestný zákon vypočítava, v ktorých prípadoch a pre aké trestné činy možno uložiť trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v odseku § 47 ods. 1 písm. a), b) Tr.zák., inak mu uloží trest odňatia slobody na 25 rokov ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takémuto páchatelovi uložiť trest odňatia slobody pod 20 rokov. Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby

podľa § 208 Tr.zák. je uvedený v ust. § 47 ods. 2 Tr.zák. Znamená to, že postup prvostupňového súdu bol v súlade so zákonom.

Okresný súd pri úvahách o treste, akým je potrebné na osobu obžalovaného pôsobiť, vychádzal zo zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zákona. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, pohnútku, priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti. Okresný súd správne u obžalovaného neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko súd obžalovanému ukladal trest podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., kde táto okolnosť je už subsumovaná. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný B. B. už bol v minulosti dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody za trestné činy lúpeže podľa § 188 Tr. por., preto v danom prípade základom pre určenie trestnej sadzby a uloženie trestu za prejednávaný trestný čin je ustanovenie § 47 ods.2 Tr. zák. (zásada trikrát a dosť), pre použitie ktorého boli splnené zákonné podmienky s poukazom na vyššie uvedené prechádzajúce odsúdenia obžalovaného. Podľa tohto ustanovenia súd páchatel'ovi uloží trest odňatia slobody na doživotie, ak uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov (§ 47 ods.1 písm. a/ a písm. b/ Tr. zák.), inak uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov. Okresný súd po preskúmaní pomerov páchatel'a poukazuje na možnosť resocializácie, a teda nápravy obžalovaného znalkyňou z odboru psychológia, dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu na doživotie. Súd ďalej skúmal aj skutočnosť, či uloženie trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, (ktorý by inak bol súd povinný obžalovanému uložiť), nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa a je možné obžalovanému uložiť trest nižší ako 25 rokov, nie však pod hranicu 20 rokov (§ 47 ods.2, posledná veta). Prvostupňový súd tak správne dospel k záveru, že sú prítomné okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce uloženie nižšieho trestu. V tomto smere je nutné poukázať na vyjadrenie znalkyne na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla, že dĺžka trestu nie je určujúca na resocializáciu osoby obžalovaného, dôležitá bude jeho abstinencia, pričom súd mu na odporúčanie znalkyne z odvetvia psychiatria uložil ochranné protialkoholické a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Okresný súd tak správne dospel k záveru, že na osobu obžalovaného je postačujúce pôsobiť trestom odňatia slobody v trvaní 20 rokov, teda na spodnej hranici trestnej sadzby, s čím sa krajský súd plne stotožňuje.

Čo sa týka zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, je potrebné uviesť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a v takom prípade bol zaradený podľa § 48 ods. 1 písm. b) Tr.zák. na výkon trestu do ústavu s stredným stupňom stráženia.

Správne bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko obžalovaný trestnú činnosť páchal pod vplyvom návykových látok, na ktorých mu bola zistená závislosť, vzhľadom na psychiatrický posudok C.. O. B..

Obžalovaný si dňa 05.12.2018 podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, pričom uvedená žiadosť došla na okresný súd dňa 06.12.2018, teda v čase, keď už spis obžalovaného bol na krajskom súde. Z tohto dôvodu krajský súd nahradil činnosť okresného súdu a o žiadosti obžalovaného rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr.por. žiadosť obžalovaného B. B. o prepustenie z väzby zamietol ako nedôvodnú.

Z uvedených dôvodov podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného B. B. bolo zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.